

Overwegende dat dus eischers vordering moet worden afgewezen;
Gezien de betreffende wetsartikelen, waaronder artikel 56 van het
Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering;

Rechtdoende in naam der Koningin:

Ontzegt aan eischer zijne vordering;

Veroordeelt hem in de kosten tot op deze uitspraak aan den kant
van gedaagde begroot op f 150.— (een honderd en vijftig gulden);

Aldus gewezen door de Heeren Mrs. Boers, Vice-President, Dr. van
Brakel en van der Meulen, Rechters, en uitgesproken ter openbare
terechtzingting van Woensdag den elfden April negentien honderd drie
en twintig in tegenwoordigheid van de Heeren Mrs. Jhr. Calkoen,
Officier van Justitie en Hooft Graafland, Griffier.

(geteekend) W. M. H. BOERS. (geteekend) HOOFT GRAAFLAND.

Uitgegeven voor Grosse aan Mr. Dr. H. C. A. Gerlings als procureur
van den gedaagde.

De Griffier der Rechtbank,

(w.g.) HOOFT GRAAFLAND.

4. In het *Utrechtsch Dagblad* kon men dezer dagen het vol-
gende lezen, wat wij voor de merkwaardigheid overnemen:

Onbevoegd uitoefenen tandheelkunde.

Een vrouwelijke tandtechniker hier ter stede had zich vanmorgen
voor het kantongerecht te verantwoorden, terzake van het onbevoegd
uitoefenen der tandheelkunde.

In deze zaak trad mr. Rosenveldt als verdediger en gevolmachtigde
van de beklagde op, die zelf niet was verschenen.

Beklaagde stond terecht, dat zij tanden of kiezen heeft getrokken,
althans wortelpunten geslepen tegen betaling.

Mr. Rosenveldt ontkent, dat er getrokken is en dat eenige betaling
ontvangen is of bedongen, maar geeft toe, dat zijn cliënte eenige uit-
stekende punten heeft afgeknepen en gelijk gemaakt.

De getuige, die in haar verklaringen zeer pertinent is, heeft den 19en
Maart door beklagde drie tanden en kiezen laten trekken, den volgen-
den dag vijf. Getuige heeft nooit geweten, dat beklagde daartoe
geen bevoegdheid had. Zij heeft altijd plezierig met beklagde omge-
gaan, en het spijt haar, dat het tot onaangenaamheden is gekomen,
maar het is beklagde's eigen schuld. Voor iedere trekking werd
f 2 bedongen, In totaal moest getuige dus achtmaal f 2 betalen. Een
dag later kreeg getuige pijn en is zij naar tandarts Catz gegaan, die

haar voordeeliger voorwaarden aanbood, en die infectie constateerde tengevolge van ongekoekte tangen. Omdat beklagde weigerde het gebit terug te sturen en de behandeling uit handen te geven, is het tot onaangenaamheden gekomen.

Kantonrechter: „Heeft u beklagde betaald?”

Getuige: „Nee. En omdat ze later verklaard heeft, dat ze niet getrokken heeft, kan ze nu onmogelijk meer met een kwitantie aankomen voor het trekken.”

Kantonrechter: „Zag u instrumenten in de kamer van beklagde?”

Getuige: „Ja. Een artsenstoel, een spoelbak, een boormachine.”

De ambtenaar van het O. M.: „Als u er kwam, werd u dan in een wachtkamer gelaten?”

Getuige: „Nee. Als ik moest wachten, bleef ik in de gang.”

De ambtenaar: „Kwamen er wel meer cliënten?”

Getuige: „Ja.”

Tandarts Catz wordt gehoord als getuige-deskundige. Hij heeft in den mond van de vorige getuige een 8-tal versche wonden geconstateerd tengevolge van trekking. Hij ontdekte voorts necrose (afsterven) van de tandvleeschranden, tengevolge van niet steriele instrumenten of van een chemische vloeistof. Ook in de verbinding tusschen de bovenlip en het tandvleesch constateerde hij necrose (geen ontsteking). Hij heeft de zaak aangebracht niet omdat hij tegen de tandtechniekers is — hij werkt zelf samen met een tandtechniker — maar omdat beklagde blijkbaar buiten haar boekje was gegaan.

Mr. Rosenveldt: „Is het beroep van tandtechniker een zelfstandig beroep?”

Getuige Catz: „Hij is de man, die het gebit maken moet. *De tandarts kan dat niet. De practische opleiding van den tandarts is te gering, dan dat hij ook voor de prothese op de menschen kan worden losgelaten.* Zoo komt het, dat er veel menschen met slechte gebitten loopen, die van een tandarts komen en ten slotte naar een tandtechniker gaan om een gebit te krijgen. Het operatieve deel van de behandeling behoort geheel aan den tandarts, die daartoe dan ook bevoegd is in tegenstelling met den tandtechniker. In 1913 is weliswaar de bevoegdheid der tandartsen uitgestrekt tot het uitoefenen van prothese, maar de titel van tandtechniker is niet afgeschaft.

De ambtenaar van het O. M., die hierop requisitoir neemt, merkt op, dat vaststaat, dat beklagde niet bevoegd is en buiten noodzaak heeft behandeld; voorts dat zij de tandheelkunde als beroep heeft uitgeoefend. Zelfs al zou beklagde alleen de wortelresten hebben afge-

knepen en het gebit met de boormachine gelijk gemaakt, dan zou ook dat nog onbevoegd zijn geschied. Zelfs mag de tandtechniker volgens een beslissing van den Hoogen Raad een gebit niet plaatsen. Tegen beklagde, die volgens spreker meermalen tanden heeft getrokken, eischt spreker een boete van f 100 subs. 50 dagen hechtenis.

Mr. Rosenveldt meent, dat bezwaarlijk op grond van het erkende feit (wortelresten afknippen etc.), een veroordeeling kan volgen, want dat wordt door de getuige ontkend. Deze zaak is op eigenaardige wijze in handen van de justitie gekomen. Beklaagde heeft eenige kiezen bijgeplaatst aan 't gebit en wilde daarvoor natuurlijk betaling hebben. Toen zij door getuige werd opgebeld, die haar meedeelde, dat ze van de behandeling verder afzag, was 't volkomen begrijpelijk, dat beklagde daarvan niet wilde hooren, ook al dreigde getuige met een aanklacht. Deze handelwijze van de getuige lijkt inderdaad veel op afdreiging. Wat de tandheekunst betreft — de geleerden zijn 't er niet over eens, of daartoe ook 't maken van gebitten behoort. De hier gehoorde deskundige ontkent. Maar de meeste tandartsen staan op een ander standpunt en meenen, *dat ook de tandartsen de gebitten moeten maken. De menschen, die met zulke gebitten rondloopen, weten wel hoe weinig er van terecht komt.* Er is zelfs door deze tandartsen een vereeniging opgericht, een Bond tegen de onbevoegde uitoefening der tandheelkunde de „Bout”. Deze vereeniging heeft inderdaad de bedoeling de heele bout in te halen en roept daarvoor de hulp van de justitie in, die helaas deze hulp verleent. *De gebitten, die deze tandartsen zelf maken, zijn meestal niet alleen abominabel slecht, maar ook abominabel duur.* Pleiter betoogt verder dat hier een techniekere terecht staat, die in al de jaren van haar practijk nog niet met de justitie kennis heeft gemaakt. *Moet zij nu het slachtoffer worden van de tandartsen, die aan een succesvolle techniekere diens beroep gaarne willen ontnemen? Pleiter vraagt of iemand, bij wien een wetboek op tafel gevonden wordt, noodzakelijk een advocaat of procureur is, of dat iemand, die eens 'n tondeuse gebruikt, noodzakelijk haarknipper van beroep moet zijn.* Daarom oefent iemand ook nog niet het beroep van tandarts uit, als er eenige instrumenten bij hem gevonden worden, die door een tandarts gebruikt worden. Er is geen enkel feit aangetoond, waaruit blijkt, dat hier de tandheelkunde als beroep is uitgeoefend. Becl. heeft noch betaling ontvangen, noch bedongen. Getuige zegt wel, dat zij f 2 per getrokken tand of kies moest betalen, maar het is geen gewoonte als men naar een dokter gaat om te vragen: hoeveel kost het? Pleiter concludeert tot vrijspraak.

De ambtenaar ziet af van repliek, maar protesteert met kracht tegen de uitdrukking van den verdediger, dat de justitie hulp verleent bij het binnenhalen van de „bout”.

Mr. Rosenveldt heeft het niet zóó gezegd. Hij heeft het betreurd, dat de justitie hulp verleent aan bedoelden Bond bij de bestrijding van de techniekers.

De uitspraak in deze zaak wordt bepaald op heden over 14 dagen.

Uitspraak. Onbevoegd uitoefenen tandheelkunde.

De vrouwelijke tandtechniker hier ter stede, die veertien dagen geleden terecht stond wegens onbevoegd uitoefenen van de tandheelkunde (men herinnert zich de verklaringen van den heer Catz en de verdediging van mr. Rosenveldt in deze zaak) is heden door den kantonrechter veroordeeld tot f 100 boete, subs. 25 dagen hechtenis.

De advocatuur schijnt toch niet altijd een benijdbaar beroep! Intusschen hopen wij voor de gemeente Utrecht dat Mr. Rosenveldt, die, naar wij vernemen, raadslid is, het niet altijd zóó „bout” maakt!

De vorige week heeft voor het kantongerecht dezelfde vrouwelijke tandtechniker terechtgestaan, die zich vanmorgen had te verantwoorden. Zij werd op de vorige zitting beschuldigd van het trekken van een kies. Het O. M. eischte ook toen honderd gulden boete. Mej. mr. Simons, die beklaagde verdedigde, concludeerde tot vrijspraak, o.a. op grond, dat wanneer bekl. al had getrokken, toch slechts de kroon van een kies en niet, zooals ten laste gelegd, een geheele kies was getrokken.

De kantonrechter heeft heden een v r i j s p r e k e n d-vonnis gewezen.

Wij wenschen Mej. Simons met deze „trouvaille” gaarne geluk, evenals de vrouwelijke tandtechniker. 't Ei van Columbus! Slechts opgepast dat de wortels niet meekomen en vrijspraak is gegarandeerd!

HONORARIUM-MISÈRE

Naar aanleiding van mijn hoofdartikel over bovengenoemd onderwerp, ontving ik een schrijven van Buisman, waarin deze o. m. meedeelt, dat het door mij aangevallen Geldersche tarief, alleen was een *minimumtarief*, zoodat daarmede mijn grieven tegen dit speciale tarief vervallen.

Verder teekent hij protest aan tegen het feit, dat ik hem ervan zou hebben verdacht, verschil in honorarium als „afzetterij” te beschouwen en te hebben bestempeld.

Waar dit inderdaad nergens uit zijn woorden te lezen valt, neem ik gaarne deze gelegenheid te baat om hem van dezen zeer onverdienden blaam te zuiveren,

N.